

waarvoor de nationale wettelijke regeling een vrijstelling met teruggaaf van de betaalde belasting handhaaft — Btw die ten onrechte is betaald wegens onjuiste uitlegging van nationale regeling door bevoegde instanties — Toepassing van de algemene beginselen van het gemeenschapsrecht, waaronder het beginsel van fiscale neutraliteit — Mogelijkheid voor een particulier om zich op deze algemene beginselen te beroepen voor de terugvordering van ten onrechte geïnde bedragen

Dictum

- 1) Wanneer een lidstaat in het kader van artikel 28, lid 2, van de Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag, zowel vóór als na de wijziging van deze bepaling bij richtlijn 92/77/EEG van de Raad van 19 oktober 1992, in zijn nationale wettelijke regeling een vrijstelling met teruggaaf van voorbelasting voor bepaalde gespecificeerde leveringen of dienstverrichtingen heeft gehandhaafd, ontleent een onderneming die dergelijke leveringen of diensten verricht, aan het gemeenschapsrecht geen rechtstreeks werkend recht op toepassing van de belasting over de toegevoegde waarde tegen het multirief op deze leveringen of dienstverrichtingen.
- 2) Wanneer een lidstaat in het kader van artikel 28, lid 2, van de Zesde richtlijn (77/388), zowel vóór als na de wijziging van deze bepaling bij richtlijn 92/77, in zijn nationale wettelijke regeling een vrijstelling met teruggaaf van voorbelasting voor bepaalde gespecificeerde leveringen of dienstverrichtingen heeft gehandhaafd, maar zijn nationale wettelijke regeling onjuist heeft uitgelegd met als gevolg dat bepaalde leveringen of dienstverrichtingen die volgens de nationale wet in aanmerking hadden moeten komen voor de vrijstelling met teruggaaf van voorbelasting, zijn belast tegen het normale tarief, heeft een onderneming die dergelijke leveringen of diensten heeft verricht, op grond van de algemene beginselen van het gemeenschapsrecht, waaronder het beginsel van fiscale neutraliteit, recht op teruggaaf van de bedragen die voor deze leveringen of dienstverrichtingen ten onrechte van haar zijn gevorderd.
- 3) Het gelijkheidsbeginsel en het beginsel van fiscale neutraliteit zijn weliswaar in beginsel van toepassing in een zaak als die in het hoofdgeding, doch worden niet geschonden alleen doordat terugbetaling wordt geweigerd op grond van de ongerechtvaardigde verrijking van de betrokken belastingplichtige. Het beginsel van fiscale neutraliteit verzet zich er echter tegen dat het verbod van ongerechtvaardigde verrijking alleen aan belastingplichtigen zoals „payment traders” (belastingplichtigen voor wie in een bepaald boekhoudjaar de in een later stadium ontvangen belasting meer bedraagt dan de betaalde voorbelasting) en niet aan belastingplichtigen zoals „repayment traders” (belastingplichtigen in het tegenovergestelde geval) wordt tegengeworpen, voor zover deze belastingplichtigen soortgelijke goederen hebben verkocht. De verwijzende rechter moet nagaan of dit in casu het geval is. Bovendien verzet het algemene gelijkheidsbeginsel, waarvan schending in fiscale zaken de vorm kan aannemen van discriminatie jegens ondernemingen die niet noodzakelijk concurrenten zijn, maar zich niettemin in andere opzichten in een vergelijkbare situatie bevinden, zich tegen discriminatie tussen „payment traders” en „repayment traders” die niet objectief gerechtvaardigd is.

- 4) Het bewijs dat de onderneming waaraan terugbetaling van de ten onrechte geheven belasting over de toegevoegde waarde wordt geweigerd, geen financieel verlies of nadeel heeft geleden, maakt geen verschil voor het antwoord op de derde vraag.
- 5) De verwijzende rechter moet volgens de regels betreffende de temporele werking van het in het hoofdgeding van toepassing zijnde nationale recht zelf uitmaken welke eventuele gevolgen de in punt 3 van het dictum van het onderhavige arrest vastgestelde schending van het gelijkheidsbeginsel voor het verleden heeft, en is daarbij gehouden tot eerbiediging van het gemeenschapsrecht en inzonderheid van het gelijkheidsbeginsel en van het beginsel dat hij erop moet toezien dat de door hem gelaste herstelmaatregelen niet in strijd zijn met het gemeenschapsrecht.

(¹) PB C 261 van 28.10.2006.

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 3 april 2008 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Rechtbank te Amsterdam — Nederland) — K. D. Chuck/Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

(Zaak C-331/06) (¹)

(Ouderdomsverzekering — Werknemer die onderdaan is van lidstaat — Socialezekerheidspremies — Verschillende tijdvakken — Verschillende lidstaten — Berekening van tijdvakken van verzekering — Pensioenvraag — Woonplaats in derde land)

(2008/C 128/12)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Rechtbank te Amsterdam

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: K. D. Chuck

Verwerende partij: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Voorwerp

verzoek om een prejudiciële beslissing — Rechtbank te Amsterdam — Uitlegging van artikel 48 van verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen (PB L 149, blz. 2) — Ouderdomsverzekering — Berekening van verzekeringstijdvakken van onderdaan van lidstaat die in twee andere lidstaten heeft gewerkt — Woonplaats in derde staat op tijdstip van pensionering

Dictum

Artikel 48, lid 2, van verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, zoals gewijzigd en bijgewerkt bij verordening (EG) nr. 631/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004, legt het bevoegde orgaan van de laatste lidstaat waar de werknemer die onderdaan is van een lidstaat, woonachtig was, de verplichting op om bij de berekening van het ouderdomspensioen van die werknemer, die op het tijdstip van de aanvraag voor uitbetaling van dit pensioen in een derde land woont, de tijdvakken van arbeid in een andere lidstaat onder dezelfde voorwaarden in aanmerking te nemen als wanneer deze werknemer nog altijd op het grondgebied van de Europese Gemeenschap zou hebben gewoond.

(¹) PB C 281 van 18.11.2006.

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 3 april 2008 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberlandesgericht Celle — Duitsland) — Dirk Ruffert, als curator van Objekt und Bauregie GmbH & Co. KG/Land Niedersachsen

(Zaak C-346/06) (¹)

(Artikel 49 EG — Vrij verrichten van diensten — Beperkingen — Richtlijn 96/71/EG — Terbeschikkingstelling van werknemers met het oog op het verrichten van diensten — Procedures voor plaatsen van overheidsopdrachten voor uitvoering van werken — Sociale bescherming van werknemers)

(2008/C 128/13)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Oberlandesgericht Celle

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Dirk Ruffert, als curator van Objekt und Bauregie GmbH & Co. KG

Verwerende partij: Land Niedersachsen

Voorwerp

Verzoek om prejudiciële beslissing — Oberlandesgericht Celle (Duitsland) — Uitlegging van artikel 49 EG — Nationale wettelijke regeling op grond waarvan ondernemingen die deelnemen

aan een procedure voor het plaatsen van een overheidsopdracht voor de uitvoering van werken, zich ertoe moeten verbinden om de op de plaats van uitvoering bij collectieve arbeidsovereenkomst geldende minimumloonvoorschriften na te leven en toe te zien op de naleving daarvan door hun onderaannemers

Dictum

Richtlijn 96/71/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 1996 betreffende de terbeschikkingstelling van werknemers met het oog op het verrichten van diensten, uitgelegd tegen de achtergrond van artikel 49 EG, verzet zich in een situatie als in het hoofdgeding tegen een door een instantie van een lidstaat genomen maatregel van wetgevende aard, krachtens welke de aanbestedende dienst overheidsopdrachten voor werken enkel mag gunnen aan ondernemingen die zich bij de inschrijving schriftelijk verbinden om hun werknemers bij de uitvoering van het werk minstens het loon te betalen dat is vastgesteld in de collectieve arbeidsovereenkomst geldend op de plaats van uitvoering ervan.

(¹) PB C 294 van 2.12.2006.

Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 10 april 2008 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Vergabekontrollsenat des Landes Wien — Oostenrijk) — Ing. Aigner, Wasser-Wärme-Umwelt GmbH/Fernwärme Wien GmbH

(Zaak C-393/06) (¹)

(Overheidsopdrachten — Richtlijnen 2004/17/EG en 2004/18/EG — Aanbestedende dienst („entité adjudicatrice”) die activiteiten uitoefent die deels binnen werkingssfeer van richtlijn 2004/17/EG en deels binnen die van richtlijn 2004/18/EG vallen — Publiekrechtelijke instelling — Aanbestedende dienst („pouvoir adjudicateur”))

(2008/C 128/14)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Vergabekontrollsenat des Landes Wien

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Ing. Aigner, Wasser-Wärme-Umwelt GmbH

Verwerende partij: Fernwärme Wien GmbH